

по трошица отъ кърмѣза; а на колко безбройны трошицы ся е потрошило едно-то зрънце кърмѣзъ за да обагри едно ведро водѣ! — Едно стъкленце съ тріандафилово масло може за много врѣмя да мерише изъ цѣлѣ-тѣ стаѣ, дѣ-то ся намира, безъ да му ся познае, че е извѣтрѣло. А за да мерише нѣкое тѣло трѣбва да ся отчесвать отъ него ситны трошицы та заедно съ въздуха да ни влизать въ нуса. Помыслѣте си сега колко ситны трѣбва да сѣ трошицы-ты отъ тріандафилово-то масло, кога то може да вмерише цѣлѣ стаѣ и да мерише цѣлы мѣсяцы безъ да ся познае, че ся е загубило нѣчто изъ стъкленце-то! — Отъ една липѣ, кога ся цѣвне, *вмерисва ся* наоколо всичкый въздухъ; а колко ли безбройны трошицы отъ тоя пріятенъ дѣхъ сѣ прѣснѣты изъ въздуха? — У всяко зрънце баруть, колко-то ще да е ситно, има по нѣчто вѣгленъ, селитрѣ (гюхерджеле) и жупель (кюкюрдѣ). Колко ли ситны трѣбува да сѣ тыя трошицы! — Една капка вино влѣна въ една чашѣ съ водѣ почервява водѣ-тѣ; частицы-ты отъ вино-то ся смѣшать съ всичкы-ты частицы на водѣ-тѣ.

✚ Кога ся дѣлять и дробять тѣла съ нѣкое сѣчиво, на пр. съ ножъ, съ стрѣгъ, съ пила или съ млатъ и пр. казвася, че ся дробять или дѣлять *механически*. Нѣ механическо-то дѣленіе и дробеніе си има прѣдѣлы та не може да ся простира до безкрайность. Трошицы-ты, кон-то можемъ да си помислимъ толкова ситны, что-то да не могатъ да ся видять и напипать, наричатъ ся въ наукѣ-тѣ *частицы*; нѣ и тыж частицы сѣ съставены пакъ отъ другы безбройно по-дребны частичкы, кон-то не могатъ вече по-нататѣкъ да ся дѣлять и дробять и затова ся наричатъ *атомы*.

Кога ся дрови нѣкое тѣло механически, и у трошицы-ты му остаятъ сѣщы-ты свойства, каквы-то е имало у цѣло-то тѣло, а цѣло-то и троха-та ся